

та мотика, На сажашъ мамуле, жито, счимщи. *З. 161.* 2) кукурузная шишка: Къту узрѣ (кокурусъ), обираѣ му мамулы, а стѣбла или дръжи му сѣкати и събираѣ за прихранѣ на добытъкъ си. *Пж. 54.* 3) коконъ шелковичнаго червя (*син. пашкуль*): Тогава чървейчета напашилъ въ храстие, и започватъ да си увиватъ въ мамулы или пашкулы, кои сѣ изъ начало тънки къту паяжинъ. *Пж. 65.*

Мамѣ *ж. дл. 1)* маню, заманиваю: Тия драгы образи мамихъ душъ-тъ и да лети подирѣ имъ. *Р. 87.* Зли діаволи сѣ доши-ти хора, коп-то ны дразнятъ и мамать камъ зло-то. *Л. Д. 1871 р. 95.* С' сладки на съны мамяци шумове. *Г. п. 13.* 2) обманываю: „Добро утро, три млади орачи! Ке в' опитамъ, да не ме мамите; Къде сидить дете Дукадинче, Що ми било отъ седумъ години?“ *М. 121.* Недо, бела Недо! Чунке друга любя, Та тебе те мама, Майка да ми умре. *В. 303.* 3) добываю, приманиваю (воду): Бела Бою вада копа, Ёда мамъ,—, цвети вади. Там' дек, копа, там' дек' мамъ, Там' га дремка нападнало. *В. 135.* **Мамѣ** са обманываюсь: Ама, синко, да не ми съ маминъ, Стока на дворъ да не имъ изважашъ, Тукъ да дойдѣтъ во нова гемѣа, Да земасть 'се що ке имъ требить. *М. 184.* Не бива чловѣкъ да ся мамъ колкото за глада и ситость-тъ. *Л. Д. 1874 р. 69.* **Мамене** *с. с.* заманиванье, приманиванье: „Звѣрь ся съ маманье не тони, ни то магаре безъ тоягъ ся кара“. *Гл. 222.*

Мана *сущ. женск. болѣзнь растений, поблѣкнутіе верхнихъ изъ частей, происходящее отъ поврежденія росой; ржавчина (хлѣба) ср. Цанковъ:* Маната не е нищо друго освенъ свариваніе на растенцето, което подиръ това поблѣднява, тухнѣе и изгнива... Ако духне нѣкой вѣтаръ отъ нѣкаа страна предъ изгрѣваннето на слънцето, то росата се испарява полека-лека и тогава не са поврѣждатъ растеніята отъ мана, нъ ако нѣма вѣтаръ и стои много, до обѣдъ или даже до пладня, което често са случавя кога е тихо врѣмето, то щомъ прѣпече слънцето и щомъ са дигне мъглата, слънцето не може да испари дебелията роса скоро, а ѣ стои на растеніето. Тѣзи стоплена роса поврѣжда тънка-та ципица на кожата на цѣлото растение, а най-вече, на нѣжнитѣ сочни, като лука, краставицитѣ и д. и сварява цѣлия листъ. Като са испари тѣзи горѣща роса отъ растеніето и слънцето жари силно, листата подиръ 3—4 часа захванжъ да побѣляватъ и съхнатъ. *Ц. Гинцовъ. Трудъ. I. 1308—1309.* Отъ росъ-тъ трѣбува да различавате онѣжъ лепливъ влагъ, коя-то ся намира по листа на дръвеса-та, и ѣ наричатъ манъ? *Л. Д. 1871 р. 100.*

Манастирче *с. с.* прислужникъ, послушникъ монастыря: Лудогяче манастирче. *М. 580.*

Манастиръ *с. м.* монастырь: „Куки ке расипамъ, манастиръ ке